

118

UCHWAŁA Nr 145 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1978 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się z zastrzeżeniem § 2 do zatrudnionych w szkołach wyższych:

- 1) pracowników inżynierskich, technicznych i innych równorzędnych, wykonujących zadania związane z pracą dydaktyczną i badawczą,
 - 2) pracowników technicznych, ekonomicznych, administracyjnych i pracowników obsługi, wykonujących zadania związane z administrowaniem szkołą,
 - 3) robotników,
- zwanych dalej „pracownikami szkół wyższych”.

§ 2. 1. Przepisów uchwały, z zastrzeżeniem ust. 2, nie stosuje się do pracowników, których zasady wynagradzania określają odrębne przepisy, a w szczególności do:

- 1) pracowników zatrudnionych w halach maszyn,
- 2) funkcjonariuszy pożarnictwa,
- 3) pracowników straży przemysłowej,
- 4) pracowników transportu samochodowego,

- 5) pracowników szpitali klinicznych i innych jednostek klinicznych oraz zakładów konstrukcyjno-naprawczych w akademiach medycznych,
- 6) pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania, dozorców domowych i sprzątaczy ulic,
- 7) pracowników służby bibliotecznej i służby informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej,
- 8) pracowników wyodrębnionych organizacyjnie i finansowo: zakładów remontowo-budowlanych, zakładów poligraficznych, placówek socjalnych i kulturalno-oświatowych, zakładów doświadczalnych.

2. Do pracowników wymienionych:

- 1) w ust. 1 pkt 1 — mają zastosowanie przepisy § 5, 6, 14, 16 i 17,
- 2) w ust. 1 pkt 2 i 5 — mają zastosowanie przepisy § 16 i 17,
- 3) w ust. 1 pkt 3 i 6 — mają zastosowanie przepisy § 6, 16 i 17,
- 4) w ust. 1 pkt 4 — mają zastosowanie przepisy § 5, 6, 16 i 17,
- 5) w ust. 1 pkt 7 i 8 — mają zastosowanie przepisy § 6, 14, 16 i 17.

§ 3 1. Minister nadzorujący szkoły wyższe w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego może w stosunku do pracowników:

- 1) o których mowa w § 1 pkt 1 i 3,
- 2) zatrudnionych w wyodrębnionych organizacyjnie zakładach doświadczalnych,
- 3) redakcyjnych, redakcyjno-technicznych i dziennikarzy,
- 4) zatrudnionych w wyodrębnionych organizacyjnie ośrodkach informatyki,
- 5) zatrudnionych w wyodrębnionych organizacyjnie komórkach projektowych,
- 6) zatrudnionych w wyodrębnionych organizacyjnie komórkach remontowo-budowlanych,

zastosować zasady wynagradzania wynikające z postanowień układu zbiorowego pracy lub z innych przepisów branżowych — właściwe ze względu na rodzaj, charakter lub warunki pracy tych pracowników.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz zarządem głównym właściwego związku zawodowego może zastosować przepisy uchwały do pracowników wyodrębnionych organizacyjnie i finansowo zakładów doświadczalnych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 8, do palaczy centralnego ogrzewania oraz do pracowników międzyuczelnianych osiedli studenckich wyodrębnionych organizacyjnie i finansowo.

§ 4. 1. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego ustali dla pracowników szkół wyższych:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego w wysokości od 1700 zł do 7000 zł,
- 2) tabelę miesięcznych stawek dodatku specjalnego w wysokości od 200 zł do 3500 zł,
- 3) tabelę godzinowych stawek płac zasadniczych od 8,20 zł do 22,50 zł,
- 4) tabele stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania oraz zasady stosowania tych tabel.

2. Upoważnia się Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki do dokonywania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego, nie wcześniej jednak niż w 1980 r., zmian w wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego i stawek dodatku specjalnego w ramach funduszu płac pozostającego w dyspozycji szkoły wyższej, jeżeli uzasadnione to będzie potrzebą dostosowania tych stawek do stawek wynagrodzeń stosowanych w innych działach gospodarki narodowej, w szczególności w instytucjach naukowo-badawczych.

§ 5. 1. Pracownikom szkół wyższych przysługuje dodatek za nieprzerwaną pracę w jednej szkole wyższej, zwany dalej „dodatkiem za wysługę lat”, wypłacany w okresach miesięcznych w wysokości:

- 1) po 5 latach pracy — 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- 2) po 10 latach pracy — 10% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- 3) po 15 latach pracy — 15% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego określa zasady i warunki wypłacania dodatku za wysługę lat oraz okresy pracy uznawane za okresy pracy w jednej szkole wyższej. Przepisy te mogą przewidywać wypadki, w których do okresu pracy w jednej szkole wyższej zalicza się również okresy zatrudnienia w innych zakładach pracy niż szkoła wyższa.

§ 6. 1. Pracownikom szkół wyższych przysługują za wieloletnią pracę nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) za 25 lat pracy — 75% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) za 35 lat pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 3) za 40 lat pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego.

ustalonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

2. Zasady ustalania okresów i ciągłości pracy wymaganych do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej oraz zasady obliczania i wypłaty nagród określają ogólnie obowiązujące przepisy.

§ 7. 1. Przepisy § 5 i 6 stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, również do pracowników szkół wyższych określonych w § 3, wynagradzanych według układów zbiorowych pracy lub innych przepisów branżowych, którzy nie otrzymują dodatku za wysługę lat i nagród jubileuszowych na podstawie tych przepisów.

2. Przepisów § 5 i 6 nie stosuje się do pracowników szkół wyższych, zatrudnionych:

- 1) w zakładach, brygadach lub innych komórkach remontowo-budowlanych, wynagradzanych według zasad ustalonych na podstawie postanowień układu zbiorowego pracy dla budownictwa,
- 2) w zarządach inwestycji (komórkach organizacyjnych zajmujących się działalnością inwestycyjną), wynagradzanych według zasad ustalonych na podstawie postanowień układu zbiorowego pracy dla budownictwa.

3. Pracownicy wynagradzani według układów zbiorowych pracy lub innych przepisów branżowych, którzy na mocy tych przepisów otrzymują dodatek za wysługę lat i którzy mają prawo do nagrody jubileuszowej, zachowują nadal te uprawnienia.

4. W razie zbiegu uprawnień do dodatku za wysługę lat albo uprawnień do nagrody jubileuszowej, wynikających z przepisów § 5 i 6 oraz z uprawnień nabytych przez pracownika na podstawie odrębnych przepisów, zawartych w szczególności w kartach: górnika, hutnika, stocznio-wca — pracownikowi przysługuje prawo tylko do jednego, korzystniejszego dodatku oraz do korzystania z jednej nagrody jubileuszowej, korzystniejszej ze względu na jej wysokość lub okresy przyznawania albo zasady zaliczania wysługi lat pracy.

§ 8. Robotnikom, którzy dodatkowo organizują i kierują pracą brygady składającej się co najmniej z 5 osób łącznie z brygadzystą, przysługuje dodatek w wysokości 5%, 10% lub 15% płacy zasadniczej wynikającej z osobistego zaszeregowania; wysokość dodatku określa kierownik jednostki organizacyjnej, któremu brygada podlega, w zależności od stopnia trudności i złożoności powierzonej mu pracy oraz związanej z tym odpowiedzialności za wyniki pracy brygady.

§ 9. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1 pkt 1 i 3, oraz dla pracowników obsługi tworzy się w ramach dysponowanego przez szkołę wyższą osobowego funduszu płac — fundusz premiiowy w wysokości do 25% rzeczywistych wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników. Indywidualna premia przyznana pracownikowi nie może być wyższa niż 35% jego wynagrodzenia zasadniczego przypadającego za dany okres.

2. Nie wykorzystany w danym roku fundusz premiiowy powiększa fundusz premiiowy roku następnego; uprawnienie to nie przysługuje jednostkom budżetowym.

3. Premie dla robotników i pracowników obsługi wypłaca się z dołu w okresach miesięcznych, a dla pozostałych pracowników — w okresach kwartalnych w następnym miesiącu po zakończeniu kwartału.

4. O przyznaniu premii i ustaleniu jej wysokości decyduje kierownik właściwej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej, zgodnie z regulaminem premiowania ustalonym przez rektora w porozumieniu z radą zakładową.

§ 10. 1. Niezależnie od funduszu premiiowego, tworzonoego zgodnie z przepisami § 9, może być tworzony — w ramach planowanego osobowego funduszu płac robotników — odrębny fundusz mistrza (kierownika komórki organizacyjnej nadzorującego bezpośrednio pracę robotników) z przeznaczeniem na premie za szczególne osiągnięcia robotników, w tym również robotników kierujących pracą brygady — zwany dalej „funduszem mistrza”.

2. Fundusz mistrza nie może przekraczać 3% osobowego funduszu płac robotników, dla których jest przeznaczony.

3. Decyzję o utworzeniu funduszu mistrza podejmuje rektor szkoły wyższej, ustalając równocześnie zasady premiowania i tryb wypłacania premii z tego funduszu — zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

4. Kwota jednorazowej premii indywidualnej wypłacanej z funduszu mistrza nie powinna być niższa niż 200 zł i nie powinna przekraczać 1000 zł.

§ 11. 1. Pracownikom szkół wyższych przysługują dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych w wysokości:

- 1) 200 zł — przy pierwszym stopniu szkodliwości,
- 2) 350 zł — przy drugim stopniu szkodliwości,
- 3) 500 zł — przy trzecim stopniu szkodliwości.

2. Wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku określonego w ust. 1, z oznaczeniem stopnia ich szkodliwości, oraz szczegółowe zasady wypłaty dodatków określa Minister Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i zainteresowanymi ministrami oraz po porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

§ 12. Za czas dyżuru pracownikowi przysługuje wynagrodzenie ustalone zgodnie z ogólnie obowiązującymi zasadami.

§ 13. 1. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych

przy pilnowaniu (dozorców, portierów, strażników) regulują odrębne przepisy.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, otrzymują wynagrodzenie w wysokości 110% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy w przedłużonym normalnym czasie pracy ponad 8 godzin (w sobotę ponad 6 godzin) do 12 godzin na dobę, przepracowane w ramach dopuszczalnej tygodniowej normy czasu pracy, średnio 56 godzin na tydzień w okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 3 tygodnie.

§ 14. Za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej pracownikom szkół wyższych przysługuje dodatek w wysokości 15% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego, wynikającego z osobistego zaszeregowania.

§ 15. 1. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego pracownika płatnego miesięcznie ustala się przez podzielenie miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, wynikającego z osobistego zaszeregowania:

- 1) przez 200 — jeżeli obowiązuje pracownika czas pracy w wymiarze 46 godzin na tydzień,
- 2) przez 175 — jeżeli obowiązuje pracownika czas pracy w wymiarze 42 godzin na tydzień.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się również przy ustalaniu godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników, o których mowa w § 13.

§ 16. 1. Dla pracowników szkół wyższych tworzy się fundusz nagród w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników, pozostających w dyspozycji rektora.

2. W sprawach dotyczących przyznawania nagród decyzje podejmowane są po zasięgnięciu opinii rady zakładowej.

§ 17. Pracownikowi szkoły wyższej zatrudnionemu na czas nieokreślony, z którym rozwiązuje się stosunek pracy w związku z przejściem na emeryturę lub rentę, może być przyznana z planowanego osobowego funduszu płac odprawa w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Odprawa może być przyznana pracownikowi, który przed przejściem na emeryturę lub rentę przepracował w szkolnictwie co najmniej 10 lat.

§ 18. Pracownikom wykonującym dodatkowo czynności dozorców domowych lub inne czynności zlecone służbowo, nie wchodzące w zakres ich zwykłych obowiązków, może być przyznane dodatkowe wynagrodzenie według zasad ustalonych przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego.

§ 19. Określone w uchwale i w przepisach wydanych na jej podstawie wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu płac dla pracowników szkół wyższych wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 20. Niezależnie od wynagrodzeń wypłacanych na podstawie uchwały lub przepisów wydanych na jej podstawie pracownicy szkół wyższych mogą otrzymywać świadczenia pieniężne lub w naturze w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 21. 1. W związku z art. XXIV ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 142) z dniem wejścia w życie uchwały traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1973 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi (Dz. U. Nr 36, poz. 213).

2. Traci moc uchwała nr 148 Rady Ministrów z dnia 1 października 1977 r. w sprawie dodatków-za wysługę lat i nagród jubileuszowych dla pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi.

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 października 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*